

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencle v právní věci žalobce: **T. H. N.**, zastoupeného Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2025, č. j. CPR-13160-3/ČJ-2025-930310-V233, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 10. 2025, č. j. 75 A 8/2025-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci, řízení před správními orgány a před krajským soudem

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 17. 3. 2025 bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a smluvních států, byla stanovena na 6 měsíců.

[2] Žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 6. 2025 zamítla žalobcovo odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

[3] Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou, kterou krajský soud zamítl.

[4] Krajský soud shledal rozhodnutí žalované přezkoumatelným. Konstatoval též, že správní orgány zjistily skutkový stav v dostatečném rozsahu.

[5] Krajský soud shrnul, že žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu, byl zde opakovaně pravomocně odsouzen za závažnou trestnou činnost, naposledy v roce 2022 za zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, k souhrnnému trestu odnětí svobody v délce

osm let. Z tohoto důvodu mu bylo zrušeno oprávnění k dlouhodobému pobytu a po podmíněném propuštění z výkonu trestu mu byl vystaven výjezdní příkaz s platností do 11. 10. 2024. Žalobce výjezdní příkaz nerespektoval. Dne 14. 10. 2024 se dostavil na služebnu správního orgánu I. stupně a chtěl svůj neoprávněný pobyt řešit. Svého nelegálního pobytu si byl vědom, nevycestování odůvodňoval péčí o své dvě děti.

[6] Soud vyhodnotil, že vzhledem k opakované trestné činnosti žalobce byla jeho pobytová situace nejméně od roku 2010 nejistá. Svou rodinu rozhojnil o další dítě v době, kdy mu již reálně hrozilo zrušení pobytového oprávnění a následné nucené vycestování. Nezanedbatelnou část života svých dětí žalobce strávil ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž péči o děti kompletně převzala jeho bývalá manželka, již byly děti soudem svěřeny do péče. Nyní má žalobce mladšího syna u sebe; soud vyhodnotil, že důvodem je skutečnost, že si syn zvykl ve škole v K. L.. Žalobcův starší syn otce navštěvuje; je sice neslyšící a navštěvuje speciální školu, jinak je ale zdravý a zvýšené nároky na péči nemá. Kromě svých synů má žalobce na území ČR bratra a současnou přítelkyni, s níž však započal vztah až v době, kdy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, již s vědomím ukončení svého pobytového oprávnění.

[7] Podle soudu si žalobce zánik pobytového oprávnění způsobil svým opakovaným úmyslným závažným protiprávním jednáním. Měl tak být připraven nést následky, včetně odloučení od rodiny z důvodu uvěznění i nedobrovolného opuštění území ČR. O následku neuposlechnutí výjezdního příkazu v podobě správního vyhoštění byl poučen. Skutečnost, že se žalobce dostavil ke správnímu orgánu až dne 14. 10. 2024, ačkoli měl výjezdní příkaz do 11. 10. 2024, svědčí o tom, že neměl v úmyslu výjezdnímu příkazu vyhovět a ČR opustit. Musel si přitom být vědom, že setrváním na území bez platného pobytového oprávnění se dopouští protiprávního jednání, kterým ohrožuje soužití své rodiny, neboť se vystavuje riziku správního vyhoštění.

[8] Matka dětí je připravena převzít děti v ČR do péče. Soukromý a rodinný život může případně žalobce po přechodnou dobu realizovat prostřednictvím komunikačních prostředků na dálku. Soukromý a rodinný život může žalobce realizovat také ve Vietnamu – žalobce, jeho bývalá manželka i současná přítelkyně jsou vietnamskými občany. Závažné překážky soud neshledal. Správní vyhoštění není trvalé.

[9] Podle krajského soudu správní orgány zohlednily i okolnosti svědčící ve prospěch žalobce. S posouzením správních orgánů se ztotožnil, správní vyhoštění shledal přiměřeným zásahem do rodinného a soukromého života a přiměřenou shledal také dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU a smluvních států. Doba šesti měsíců není excesivní.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[10] Rozsudek krajského soudu žalobce (stěžovatel) napadl kasační stížností, s níž spojil žádost o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel především namítal, že krajský soud nedostatečně přezkoumal činnost správních orgánů a svůj rozsudek neodůvodnil přesvědčivě.

[11] Soud se nevypořádal s námitkou nepřiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života stěžovatele a jeho dětí. Zcela absentuje vypořádání se skutečností, že stěžovatel se ke správnímu orgánu dostavil dobrovolně. Krajský soud zdůraznil pouze několik bodů

pokračování

svědčících v neprospěch stěžovatele, aniž je poměřil s body svědčícími v jeho prospěch. Jednalo se o první porušení zákona o pobytu cizinců stěžovatelem. Nelegální pobyt byl v délce dvou dnů. Správní orgány a krajský soud přikládaly větší váhu stěžovatelově trestní minulosti, neposoudily však přiměřenost dopadů vůči dětem, které vyžadují jeho péči. Stěžovatel je v ČR silně zakotven, žije zde přes 25 let, během nichž si zde vytvořil zázemí. Ve Vietnamu již žádné zázemí nemá.

[12] Správní orgány nevycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Zásadním způsobem byl porušen § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Správní orgán nedostál ani povinnosti dle § 50 odst. 3 správního řádu. Tím byly porušeny i další zásady správního řízení, především dle § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Správní orgány nepřihlíděly ke specifickým okolnostem řešeného případu a nešetřily oprávněné zájmy stěžovatele.

[13] Tím, že správní orgány i soud kladly větší váhu na trestní minulost stěžovatele, trestají jej znovu za činnost, za kterou si trest již odpykal, tudíž dochází k zakázanému dvojímu trestání. Pokud by trestní soudy měly za to, že stěžovatel představuje hrozbu pro veřejný pořádek, trest vyhoštění by mu uložily v trestním rozsudku.

[14] Správní soud nutí stěžovatele odcestovat a ukládá mu zákaz vstupu na extrémně dlouhou dobu. Správní orgány nezohlednily skutečnost, že stěžovatel nemá čistý trestní rejstřík, a jeho případný návrat tak je v nedohlednu.

[15] Stěžovatel učinil vše potřebné, poskytl maximální součinnost. Správní orgány to však nereflektovaly a krajský soud jejich rozhodnutí aproboval.

[16] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, případně aby zrušil též rozhodnutí správních orgánů a vrátil věc správním orgánům k novému projednání.

[17] **Žalovaná** se ke kasační stížnosti věcně nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[18] Vzhledem k tomu, že jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud tomu tak není, je namíste kasační stížnost podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) odmítnout jako nepřijatelnou.

[19] Výklad zákonného pojmu *přesah vlastních zájmů stěžovatele*, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, učinil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Znak tohoto pojmu jsou naplněny v případě „rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu“. Podle uvedeného usnesení je kasační stížnost přijatelná buď z důvodů judikturních (neexistence, nejednotnost či chybnost judikatury k relevantním právním otázkám) nebo proto, že v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[20] Judikurní důvody Nejvyšší správní soud neshledal, ani stěžovatel je ostatně nenamítal.

[21] Pochybením krajského soudu zakládajícím přijatelnost kasační stížnosti může být i nepřezkoumatelnost jeho rozsudku. Nepřezkoumatelnost je ovšem třeba vykládat jako

nemožnost určité rozhodnutí přezkoumat, nikoli jako subjektivní nespokojenost s rozhodnutím či jeho důvody (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS, rozsudky NSS ze dne 15. 11. 2023, č. j. 6 Ads 260/2022-24, ze dne 27. 1. 2023, č. j. 6 Afs 337/2021-40, a mnoho dalších). Nepřezkoumatelnost ve smyslu nemožnosti rozhodnutí přezkoumat však Nejvyšší správní soud u rozsudku krajského soudu neshledal. Krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky a svůj rozsudek vzhledem k žalobním bodům dostatečně, srozumitelně a logicky odůvodnil s ohledem na konkrétní okolnosti případu stěžovatele.

[22] Krajský soud se dostatečně zabýval i otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života stěžovatele a jeho dětí (body 29 až 34 a bod 37 rozsudku) i otázkou přiměřenosti délky zákazu vstupu na území členských a smluvních států (body 35 až 36 rozsudku); vycházel přitom z kritérií uznávaných judikaturou (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 4. 2013, č. j. 3 As 46/2012-22, nebo ze dne 22. 4. 2021, č. j. 1 Azs 371/2020-38). Do úvah o přiměřenosti dopadů rozhodnutí výslovně zahrnul krátkou délku nelegálního pobytu stěžovatele na území ČR, skutečnost, že stěžovatel se ke správnímu orgánu dostavil dobrovolně a spolupracoval s ním, i skutečnost, že stěžovatel má na území ČR dvě nezletilé děti, na jejichž výchově se podílí. Krajský soud vzal v potaz rovněž skutečnost, že stěžovatel pobývá na území ČR již od roku 2000. Skutečnost, že okolnosti, svědčící ve stěžovatelův prospěch, v posouzení soudu nepřevážily nad těmi svědčícími v neprospěch stěžovatele, neznamená, že je soud nezohlednil.

[23] Námitka, podle níž správní orgány nezohlednily skutečnost, že stěžovatel nemá čistý trestní rejstřík, a námitka porušení zákazu dvojího trestání jsou nepřijatelné, neboť je stěžovatel neuplatnil v žalobě (§ 104 odst. 4 *in fine* s. ř. s.).

[24] Ani k dalším stěžovatelovým námitkám Nejvyšší správní soud neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Některé z nich jsou ostatně zcela paušální a nijak konkrétně ani kvalifikovaně nereagují na argumentaci krajského soudu. Takové námitky nejsou způsobilé relevantně zpochybnit závěry učiněné krajským soudem.

[25] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud ve lhůtě pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přikročil k rozhodnutí o kasační stížnosti samé, o návrhu samostatně nerozhodoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou dle § 104a odst. 1 s. ř. s., pročez ji odmítl.

[27] Nejvyšší správní soud kasační stížnost sice odmítl, na což v rovině náhrady nákladů řízení obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., avšak k odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného přezkumu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33). O náhradě nákladů řízení proto Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná měla ve věci úspěch, nevznikly jí však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, pročez se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu